

MĚCHENICKÝ Č. 4 ČTVRTLETNÍK

ZDARMA / ROČNÍK DRUHÝ

ŠŤASTNÉ, VESELÉ A MĚCHENICKÉ
VÁM PŘEJÍ PRACOVNÍCI REDAKCE

Dobrovolní hasiči 23. 10. 1928 se stříkačkou.

První dva zleva pánové Trnka a Jirsák, uprostřed s chlapčkem pan Novák (s knírem) a poslední dva úplně vpravo pánové Řehák a Benda

se uskutečnila v sále Karla Jirsáka za účasti mnoha hostů – např. starosty pana Josefa Nováka, velitele hasičů B. Melmuka. Na dobrovolný hasičský sbor, na jeho činnost, přispívala řada dárců. Živo bylo tehdy v roce 1934: dramatický odbor při sboru dobrovolných hasičů v Měchenicích uspořádal „čestný večer“ a to ve prospěch Měšťanské školy v Davli – čestný večer se konal v hotelu Pivovar v Davli, kde se také konalo divadelní představení pod názvem Chudý písničkář. Večer řídil pan Mikuláš, který mj. zdůraznil i záslužnou činnost pana starosty Lišky.

V roce 1935 byl na Zámečku slavnostně otevřen nový sál a dobrovolní měcheničtí hasiči zde zorganizovali májovou oslavu. V létě téhož roku, při příležitosti letní slavnosti, se opět konalo veřejné cvičení dobrovolných

Měcheničtí hasiči (2)

Hasiči, jak přísahali v r. 1930, svůj slib dodržovali i v dalších letech. Slavili i svoji činnost ve prospěch Měchenic. Tak 9. srpna 1931 slavnostně vztyčili československou vlajku a to za přítomnosti významných hostů – např. župního starosty D. Bendy, velitele Boh. Melmuka, zástupců spolku Vltavan pro Davli a okolí, ze sboru dobrovolných hasičů ve Štěchovicích. Slavně oslavili 10. výročí trvání sboru dobrovolných hasičů v Měchenicích a to 24. července 1932. Opět za přítomnosti významných hostů. Aby i další generace měly památku na dobrovolný hasičský měchenický sbor nechali hasiči vytvořit v r. 1934 tablo. Letní slavnost spojená s veřejným cvičením dobrovolných hasičů se konala v červenci téhož roku. Slavnost

Ledová dílnice na hřbitově u Kiliána z roku 1940

hasičů. Tytéž slavnosti a cvičení se konaly i v srpnu roku 1937. Náčelníkem hasičů byl tehdy pan Karel Kopačka. Přišlo i mnoho hostů a funkcionářů dobrovolných hasičů např. ze Skochovic, Bojanovic, Trnové, Hvozdnici, Klnce, ale i davelští členové spolku Vltavan.

Hasiči, sdružení ve sboru dobrovolných hasičů, pořádali také valné hromady. Ta čtyřicátá pátá se konala 12. června 1938, opět za účasti řady oficiálních hostů. Prezenční listina uvádí celkem 29 účastníků valné hromady.

Pamětní kniha sboru dobrovolných hasičů uvádí také, že již tehdy existovali sponzoři sboru: např. pan Bedřich Načeradský nechal motorový stroj hasičů ve svém závodě zdarma opravit – proto se na výborové schůzi hasičů stal zakládajícím členem sboru.

17. a 18. června 1939 řádila v části Měchenic, zvané v Luh, povodeň. Bojovský potok se rozvodnil, stoupl až o 2 metry a voda způsobila rozsáhlé škody. Byly zatopeny zahrady, hřiště a řada pozemků. Stržen byl železný můstek, podemleta byla zahrada domu č. 46. Noviny tehdy napsaly, že „další zkáza zabránila téměř nadlidská práce hasičů, členů pracovního útvaru a občanů“.

14. března 1940 – po tuhé zimě, kdy mráz dosahoval až minus 27 stupňů C, byli měcheničtí hasiči upozorněni na hrozící nebezpečí ledových ker, řítících se ze Štěchovic Vltavou. Členové hasičského dobrovolného sboru se chopili háků, provazů a žebříků

– pochodněmi si osvětlovali příchod hrozící lední spouště. Obyvatelé byli vyzváni, aby se vystěhovali z domů stojících na břehu řeky nebo se alespoň přestěhovali do vyšších pater svých příbytků. Dobytek z hospodářských stavení byl dopraven do bezpečí. V noci ze 14. na 15. březen oznámila hlídka, že se ledy hnuly. Nastala opravdová katastrofa: železné kolejnice zasazené kolem silnice k Davli byly zohybány, u Jirsákova hostince se vory uvolnily a silné klády hrozivě trčely do vzduchu jako děla a lámaly se jako sirky. Ve Štěchovicích bylo tehdy mnoho domů pobořeno. Měchenice byly nejhoršího uchráněny tím, že se kry na pravém břehu Vltavy uvolnily. Hlídky nadále, jak se píše v Pamětní knize hasičů, dlouho strážily odchod ledů po Vltavě.

Přesto že v r. 1940 zuřila již válka, hasičský sbor v Měchenicích, resp. jeho divadelní odbor, vybídl mládež, aby nacvičila divadelní hru Kašpárek, Sněhurka a 7 trpaslíků a to ve prospěch sbírky na zakoupení rozhlasového přijímače pro školu v Davli. Vybralo se tehdy 440 korun. Divadlo bylo sehráno 2. června 1940 na Zámečku.

O činnosti sboru dobrovolných hasičů v letech války toho není moc známo. V roce 1942 připomíná Pamětní kniha sboru jubilanta pana Josefa Nováka, slavil 80 let. Byl čestným předsedou hasičského sboru, který zakládal a byl také jeho řádným starostou.

O činnosti hasičů v době německé okupace a v době revoluce 1945 se v Pamětní knize

nic nepíše. Jen se připomínají květnové události, jak je Měchenický čtvrtleník již připomenul v minulých číslech. V zimě roku 1946/47 byly opět třesuté mrazy. Ledy se opět ve Vltavě nakupily. U hostince na Leznici se led nakupil a voda, která nemohla odtékat zpětně zatopila měchenické lázně. Pole v Luh za Pilíkovým hostincem byla zcela po vodou. Studny a sklepy v Luh musely být členy hasičského sboru vyčerpávány. Měcheničtí hasiči byli také voláni do Davle a na Javorku k čerpání vody ze studní a sklepů.

Pamětní kniha se dále zmiňuje o slavnostní valné hromadě 27. července 1947, konané u příležitosti 25. výročí trvání sboru v Měchenicích. Konalo se také cvičení na hřišti A. F. K. Měchenice. Vedle slavností však byly i jiné povinnosti: sucho roku 1947 vedlo k mnoha požárům kolem železniční trati, hořelo i v lesích a dobrovolní hasiči zasahovali na mnoha místech. Pamětní kniha nám tak připomíná jediné požáry, kde hasiči z Měchenic zasahovali.

V dubnu 1951 došlo k reorganizaci hasičských sborů. Podle příkazu Ministerstva vnitra se spojil hasičský sbor z Měchenic a sbor ve Sloupu s hasičským sborem v Davli pod jednotným názvem Místní hasičská jednotka v Davli. Měcheničtí hasiči se stali Požárním hasičským družstvem. Tímto konstatováním končí Pamětní kniha dobrovolného hasičského sboru v Měchenicích. Podle dalších informací zaniklo družstvo v roce 1980. Škoda. mf

Hospoda u Boudníků, za Měchenicemi a přesto v Měchenicích

Leznice, pohlednice z roku 1900.
V záprahu rodiče koně Karla
krátce před jeho narozením.

Stavení na Leznici, později nazývané hospoda U Boudníků, najdeme zakreslené na mapě z r. 1764. Je pravděpodobné, že se už tehdy mohlo jednat o hostinec, kde se plavci, šífaři či voráři zastavili na občerstvení. V těchto místech potahová stezka pro koně, kteří táhli

lodě proti proudu, přecházela z pravého břehu řeky na levý a koně i kočí zde museli být přes řeku převezeni. A někdy je velká voda, kvůli které nemohli pokračovat dál, donutila v hospodě i přenocovat, což možná uvítali.

Později, s rozvojem paroplavby, která po r. 1865 zajišťovala pravidelné spojení mezi Prahou a Štěchovicemi, byl u hospody zřízen přístav pro parníky.

Stará budova, kam chodila i známá operní pěvkyně Ema Destinová při návštěvách Trnové v letech 1908 až 1911, musela ustoupit nejen stavbě přehrady ve Vraném, ale i nově budované silnici spojující Měchenice se Zbraslaví a Prahou.

Kolem roku 1920 majitelé hospody, Josef a Božena Boudníkoví se syny Josefem a Františkem, proto staví novou hospodu, ke které přistavěli stodolu a chlévy, kam za pomoci koně Karla sváželi úrodu z asi 7 ha polí v Měchenicích. Po dobu fungování hospody

Leznice, nová budova

Trnová „na leznici“ a Boudníkovci

sem nebyla elektřina zavedena, proto mlátič-ku poháněli benzinovým motorem zn. Stabila. V obytných místnostech se svítilo petrolejovými lampami a v lokále lihovými (nádrž na líh tvořila prstenec, uprostřed byla zavěšena punčoška). Vzduch potřebný pro pípu se vhněl ručně kompresorem do sudu. Pivo se chladilo ledem, který se v zimě nasekal v řece a uskladnil v kamenném sklepě, kde vydržel až do příští zimy. Teplo ve výčepu a lokále zajišťovaly v zimě „piliňáky“. V místnosti za lokálem se hrály karty a stolní biliár. Hospodu navštěvovali lidé z okolí, ale také známí sportovci – vodáci Felix, Brzák, Kudrna a Vacek, fotbalisté Bican a Bradáč, volejbalisté z osady Slunce a hokejisté HC a TC Měchenice. V patře byly také dva pokoje pro letní hosty.

Po druhé světové válce zaznamenala hospoda velký rozmach. Jezdili sem výletníci parníkem, auty, na kole i na lodičkách. V létě sedávali na verandě či v zahradě a pochut-

návali si na obědě či jiném občerstvení. Pořádaly se zde taneční a posvícenské zábavy, na kterých hrál Leznický šraml, kapela složená z členů rodiny: otec Boudník – basa, syn Josef – saxofon a housle, druhý syn František – harmonika. Hráli také o sobotách, nedělích a svátcích. V průběhu času je ještě doplnili další muzikanti jako Karel Matyáš ze Skochovic – trubka a Oldřich Příbyl – housle.

Začínali tzv. hymnou Ty starej parádníku:

*Ty starej parádníku
co jezdíš na parníku
z Prahy do Trnový
copak tě tam asi baví.
Mě tam nic nebaví
já tam chytám ryby
ty velký nechytám
ty maličky vyrůst nechám.
To je moje potěšení
když tam z Prahy jedu*

*pruty sebou vezu
u Boudníků sednu
rybu ani jednu
ještě se nasydnu.*

Koncem padesátých let skončilo Boudníkovu hospodaření, protože jejich pole, tak jako mnoho dalších, zabralo právě zakládání JZD Davle.

Po smrti pana Boudníka ještě nějaký čas paní Boudníková vedla hospodu sama, prodávala lahvové pivo, cigarety apod. Poslední Silvestr zde v r. 1972 oslavila měchenická mládež.

Po odchodu paní Boudníkové sem Okresní úřad nastěhoval archiv a tím skončila éra staré a slavné hospody Na Leznici. Pak zde začala obchodovat paní Holendrová se psy a kočkami. V roce 1995 kupuje budovu firma 3K Herbavera a zřizuje zde výrobu bylinné kosmetiky.

Josef Císař

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, nacházíme se v polovině našeho volebního období, a tak bych se v dnešním slovu ráda zabývala tím, co se nám podařilo splnit z našeho volebního programu a také tím, co nás čeká v příštím roce.

Chodníky, zejména pak budování chodníků v ulici Sloupecká, byly prioritou číslo jedna. V současnosti máme rozjednaný alternativu vybudování chodníku s projektantem. Jakmile se nám podaří získat souhlas Středočeského kraje, jehož jsou pozemky pod zamýšlenými chodníky a vyřešíme odvodnění chodníků, budeme řešit možnosti jejich financování. Bohužel, při pohledu na návrh obecního rozpočtu na rok 2013, který je velice napjatý, budeme samotné budování muset rozplánovat do více let.

Zvýraznění přechodů v ulici Vltavská bude nahrazeno semaforem, který Vám slibuji už téměř rok. Přípravná fáze – administrativa – snad již po všech komplikacích konečně finišuje. Jakmile bude vydáno stavební povolení, bude vypsáno výběrové řízení na zhotovitele a stavbě tak již nebude nic bránit.

Co se týče výmalby přechodů pro chodce v ulici Hlavní, zejména u restaurace U Čadilů, je podána žádost o projednání s tím, že přechod U Čadilů by měl být zvýšen. Jakmile budeme mít vyjádření příslušných orgánů, budeme Vás informovat.

Dalším bodem našeho programu byla preventivní opatření pro zvýšení bezpečnosti v obci pro automobily. Snížení rych-

losti, respektive alespoň dopravní značení snižující maximální povolenou rychlost, jsme zatím dosáhli v ulici M. J. Hurta a V Luhu, kde je zóna 30. Tuto zónu bychom rádi rozšířili po celé obci vyjma ulice Vltavská, kde by měla zůstat maximální povolená rychlost – 50 km.

Omezení průjezdu kamionů obcí jsme řešili v rámci místního šetření společně s Policií ČR, která nám toto opatření nepovolila.

Zpomalovací pásy či obytné zóny jsme zatím nezavedli. Máme pouze povolenou obytnou zónu v ulicích Na Vyhlídce, kde by ovšem měla být zvýrazněna parkovací místa a ta by měla být oddělena truhlíky s květinami, což je i důvodem, proč doposud nebylo osazeno dopravní značení v této lokalitě. Jedna věc jsou pořizovací náklady na toto dopravní opatření a druhá pak následná péče o rostliny. Tak, abychom neměli po obci truhlíky s uschlými květinami, musí být zvažena a projednána jiná alternativa. V ulicích M. J. Hurta a V Luhu je pak obytná zóna utopii, neboť realizace obytné zóny v sobě nese zákaz parkování mimo vyznačená místa. Vzhledem k tomu, že není v těchto ulicích, z důvodu jejich šíře, kde tato parkovací místa vytvořit, byla by v místě bydlícím spoluobčanům vzata možnost parkování úplně, tudíž toto opatření zůstane nerealizováno.

„Pořádkový“ bod našeho programu se nám podařilo zrealizovat téměř kompletně. Vrátili jsme koše na autobusové zastávky, osadili jsme koše po obci tak, aby do nich mohly být vyhazovány pytlíky se psími exkrementy. Pořádkové brigády se nám obnovit nepodařilo, ačkoliv jsme se o to pokusili. Alespoň jsme tak letos na podzim zorganizovali svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu jiným způsobem tak, aby prostor před obecním úřadem nevypadal jako

smetiště. Za pomoc s organizací tímto děkuji zastupiteli Martinovi Urbanovi a dalším zastupitelům za pomoc s úklidem. Myslím, že svoz výše uvedených složek odpadu se letos vydařil, a tak bychom v něm rádi pokračovali i příště.

Podpora sportu se nám taktéž daří. Finančně jsme podpořili Povltavskou fotbalovou akademii, jejímiž členy jsou i chlapci z naší obce, a která sklízí nevídané úspěchy. Taktéž Tělovýchovná jednota je obcí pravidelně finančně podporována. V roce 2011 byla podpořenou částkou 175 000 Kč, z čehož 100 000 Kč bylo odpuštěním splátky dluhu 70 000 Kč byl příspěvek TJ Sokol na činnost. V tomto roce jsme podpořili TJ Sokol částkou 100 000 Kč, která bude v roce 2013 z důvodu plánovaných obecních investic snížena.

Obec se pravidelně podílí na realizaci kulturních akcí. Letos jsme se zúčastnili příprav a realizace Pálení čarodějnic, koncertu skupiny Háro, Dětského dne, Letní noci, Posvícenské zábavy, Průvodu sv. Martina. Podílet se budeme i na akci Měchenický stromek (pouze finančně) a na vánočních koncertech dětí a manželů Kotalových. Samozřejmě realizace všech těchto akcí by byla velice obtížná bez pomoci dam z Dámského klubu a to především paní Hedviky Fischelové.

Na konci tohoto roku bychom měli mít hotovou stavební část rekonstrukce budovy pod obecním úřadem, a tak budeme moci rozšířit okruh kulturních aktivit a společenského života v obci o další zajímavé akce.

Ještě do konce tohoto roku by měly být zprůchodněny staré schody spojující ulice Sloupecká a Hlavní včetně oprav přístupových cest k nim, v 1. čtvrtletí příštího roku je pak plánována dle rozpočtu realizace semaforu, v průběhu roku pak oprava rozhlasu

a v případě, že obec získá dotaci, tak nový bezdrátový rozhlas, zpracován by měl být projekt na chodníky a pokud bude dostatek finančních prostředků, pak bychom rádi zahájili projektantské práce na ČOV a splaškové kanalizaci.

Ne vše se nám zatím daří dle našich před-

stav, ale pevně věřím, že se nám přes nejrůznější neočekávané komplikace podaří splnit z našich volebních programů vše, co bude ku prospěchu a lepšímu životu v obci všem měchenickým občanům.

Na závěr bych tak jako vloni ráda poděkovala všem, kteří nám pomohli ať už fyzicky,

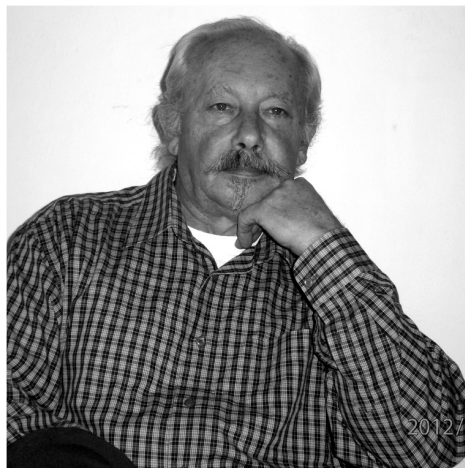
radou, organizačně, či jinak přispěli k lepšímu obecnímu životu. Všem ostatním pak děkuji za trpělivost s námi zastupiteli, za kritiku včetně osobních invektiv, za podporu, za návrhy a přeji nám všem bez rozdílu příjemné prožití svátků vánočních plných Božího požehnání.

K. Gavlasová

Z galerie měchenických výtvarníků

Jiří Viktor Diviš

Autor měchenického znaku a vlajky, mistr Jiří Viktor Diviš, patří k měchenickým výtvarníkům. Je restaurátorem. Stojí za to se s tímto skromným mistrem seznámit.

Jaká byla Vaše cesta k výtvarnému umění a k restaurátorské práci? Které školy jste musel absolvovat a kdo byli Vaši učitelé?

Před 45 lety jsem absolvoval kamenickou školu v Jihlavě a Hořicích. Více však než škola mi dala praxe u sochařských mistrů jako byli akademický sochař Jaroslav Zelený, Ladislav Lipovský, Otakar Velinský, Miroslav Povolný, kteří působili v kamenosochařské huti v Uměleckých řemeslech, kam jsem po vojně nastoupil.

Kde je možné vidět Vaše práce?

Za dobu působení v Uměleckých řemeslech jsem spolupracoval s mnoha výtvarnými umělci. Pro příklad mohu uvést akademického sochaře Jiřího Duška, s nímž jsem vytvořil reliéf Jiřího z Poděbrad z vračanského mramoru. Tento reliéf je umístěn ve stejnojmenné stanici pražského metra. Dále pak to byli mistři L. Kovařík, L. Košťoval, M. Vitanovský a J. Krónych. Několik plastik jsem vytvořil pro slovenskou akademickou sochařku Kláru Pataki. Tyto plastiky zdobí slovenská města Trenčín, Bratislavu, Dunajskou Stredu, Ždiar nad Hronom, Zvolen a Trebišov. Z restaurátorských prací mohu vzpomenout například morový sloup v Poličce, který je druhý největší u nás, po olomouckém. Jednou z velice pěkných prací v Praze bylo restaurování pomníku Jo-

sefa Jungmanna, který musel být odstraněn z důvodu výstavby metra a v roce 1985 znovu osazen. Dále pak vysekání kopie svaté Barbory, patronky horníků, která je umístěna na Starých zámeckých schodech v Praze. Nemohu nezpomenout na práci na restaurování zámku Troja v Praze a též několik českých hradů Křivoklát, Bezděz a Žebrák.

Na které dílo vzpomínáte nejraději? Kde je možné je vidět?

Rád vzpomínám na dlouhodobou práci v Mostě na děkanském kostele, kde jsem v 70. letech demontoval kamenné části oltáře, epitafy, sanktuář, kazatelnu, křtitelnicu a kružby oken, které by nevydržely převoz kostela. Po přesunu celé stavby kostela v 80. letech jsem opět tyto zrestaurované části osazoval na původní místa. V této době jsem již převzal vedení celé kamenosochařské huti po mistru Horymíru Povolném a vedl jsem ji

Restaurovat sochy je dřina. Určitě bolí celé tělo. Máte čas si také trochu odpočinout?

V současné době si užívám důchodu, ale příležitostně práci se nevyhýbám. V loňském roce jsem vytvořil v kameni kopii hlavičky k morovému sloupu do Buštěhradu, dále pak městský znak na žulovou kašnu v Abertamech v Krušných horách a chrlíče pro kašnu umístěnou v pražských sadech Grébovka. Jelikož nedovedu zahálet bavím se i realizováním vlastních návrhů do kamene,

např. kamenná plastika Léda s labutí či drobnou kamennou zahradní architekturou.

A obligátní otázka: Co se Vám v Měchenicích líbí a co nikoli?

V Měchenicích žiji od svých tří let, takže se považuji již skoro za starousedlíka a popravdě, ani bych jinde žít nechtěl. Co se mi v Měchenicích líbí? Snad spíše co se mi nelíbí. Je to jednání některých lidí, kteří se chovají, jako by jim celé Měchenice patřily.

Rozhovor vedl MF

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

Vánoční pohádka

Já, skřítek dopisovatel, Vám musím napsat, že nás hodné skřítky čeká v tuto dobu moc a moc práce. Blíží se totiž vánoce a s nimi má každý hodně starostí i radostí. Dospělí lidé se starají, co dětem koupit k vánocům, co jim má Ježíšek přinést. Děti, protože jsou skromné, neříkají nic, vždyť dárky mají být překvapením. My, hodní skřítkové, však chceme pomoci jak dětem, tak rodičům, aby vánoce byly pěkné. Ono však nejde o vánocích jen o dárky, ale o něco mnohem důležitějšího: sejdeme se všichni, děti, maminka s tatínkem, a možná i babička a děde-

ček, u stromku a když budeme chtít, tak si zazpíváme i nějakou tu koledu. Třeba: Narodil se Kristus Pán, radujme se ... A taky si popovídáme a vzpomeneme si na známé, těm napíšeme nebo zavoláme a popřejeme.

Ale přeci jen, dárky jsou dárky. A tak my, hodní skřítkové, nasloucháme dětem, co by si přály od Ježíška. Děti, pošeptejte nám to ucha a my to zase pošeptáme rodičům. Anežko, Lukášku, Mirku, Verunko a vůbec, děti, když tak večer ležíte v postýlce, tak se zamyslete, co by vám udělalo velkou radost. Panenka, vláček, foukací harmonika, autíčko, nebo malé lyže či sánky, medvídek nebo dokonce štěně? Se štěnětem je ale moc velká práce, aby poslouchalo a dělalo dobrotu, netrhlo noviny či nerozkousalo botky! Těch přání je moc.

A právě možná maminka s tatínkem se děti neptají, co chtějí k vánocům. Samotní rodiče si vymýšlejí, jak by dětem uděla-

li radost, ale uhodnou to vždycky? Proto nám, hodným skřítkům, děti večer, až budete samotné, pošeptejte, co byste si přály. A my to potom v noci pošleme dále: mamince a tátovi budeme šeptat do ucha, jaké dárky by vám udělaly radost. A taky babičce a dědovi to pošeptáme. Uvidíme, zda si ráno vzpomenou, co jsme jim v noci našeptali a domluví se všichni na nějakém pěkném dárku.

Takový zvláštní dárek si přeje Mařenka a také Jeník: chtějí, aby si táta s mámou udělali více času, aby si s nimi hráli, povídali, četli jim nějakou pěknou pohádku. Aby si prostě udělali více času na děti. Tohleto přání máme my skřítkové nejraději a rádi je budeme nikoli jednou, ale mockrát, šeptat mamince a tatkovu do uší – aby věděli, co si přejeme nejvíc.

Tak děti, krásné vánoce a samou radost.
Skřítek dopisovatel

O vánočních stromech v Měchenicích

První vánoční strom, na který se pamatuji, byl rozzařen o vánocích roku 1945 před restaurací, která se tenkrát jmenovala Na růžku. V té době v Měchenicích působilo několik spolků a všechny byly aktivní. Jednalo se o tyto spolky: Sokol, hasiči a okrašlovací spolek. Ale s největší pravděpodobností za touto akcí asi byli Sokolové, možné je ale i to, že na této akci se společně podílely všechny spolky. Na předzahrádce restaurace ještě stál velký košatý kaštan a tak vánoční strom byl postaven v zákrutu plotu směrem do Luhu. Strom byl osvětlen několika barevnými žárovkami a zaručeně na něm žádné jiné ozdoby nebyly. Pod stromem byla kasička. Pamatuji se, že jsem jeden rok měl za povinnost každý večer přinést pokladničku domů, vybrat z ní peníze a zapsat darovanou částku. Nevím, komu se vybrané peníze darovaly, pravděpodob-

ně, tak jako se to dělá dnes, daly se na nějaké dobročinné účely. Jisté je to, že se akce s vánočním stromem v Měchenicích opakovala ještě pár let a zřejmě skončila po roce 1948.

Uplynulo několik let, možná 20 až 25 a iniciativou Josefa Císaře byl zase, ale pouze asi dvakrát nebo třikrát po sobě, ozdoben barevnými žárovkami smrk v zahradě u Hoblíkovic vily, která stojí u silnice vedoucí do Sloupu. Tam již žádná pokladnička nebyla. V té době (konec šedesátých let) jsme přeci měli všechno a na nic se nemuselo vybírat.

Koncem roku 1989 nastala nová doba, která všemu přeje a všechno se opět může. Nemáme národní výbor ale obecní úřad, a tak se, bohužel, až o několik roků později, rozsvěcel obecní strom vedle OÚ a řada jiných stromů. V roce 2010 a 2011 postavili a o osvětlení se postarali členové místního Sokola a další občané Měchenic, kteří na pozemku za fotbalovým hřištěm postavili a osvětlili vánoční strom. Pod stromem žádná kasička již nebyla, charita se dnes provádí jinými způsoby. Rád bych věřil, že tato akce není poslední a bude se každoročně opakovat. Bohumil Čadil

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří nám pomohli ať už finančně nebo fyzicky po požáru, který nás postihl v červnu tohoto roku. Velmi si Vaší pomoci vážíme.

Za rodiny Hruškovu a Tichých
Lucie Hrušková

Obecní úřad Měchenice
ve spolupráci se Základní uměleckou školou Vrané nad Vltavou
odloučené pracoviště v Davli

si Vás dovolují pozvat na

VÁNOČNÍ KONCERT ŽÁKŮ

pořádaný v neděli

16. prosince od 17.00 hodin
v cukrárně Fregatta

Na programu budou skladby mistrů
od renesance po současnost, vánoční písně a koledy.

Zveme Vás na již tradiční vánoční koncert

**Tomoko Asahina – Kotalové
a Jiřího Kotala**

kteří uvedou skladby z děl I. Stravinského,
A. Messagera, C. M. von Webera,
V. Bucchiho a dalších

Koncert se uskuteční v neděli

23. prosince

od 18. 00 hodiny na Zámečku

I letos je z provozních důvodů omezen
počet účastníků na 35,
proto Vás prosíme o rezervaci na tel. 257 77 04 08

Netradiční vánoční věnce

Knoflíkový věnec

Co budete

potřebovat:

Červený dřevěný

rámeček

podkladový papí-

rový karton ve veli-

kosti rámečku

zelenou podkladovou látku ve velikosti kar-

tonu

bílé knoflíky různých velikostí

širší stuhu v barvě rámečku

tavnou pistoli

lepidlo na látku

Jak na to:

Vystříhnete zelenou látku do velikosti pa-
pírového kartonu a podél okraje ji pevně
nalepte. Důležité je pevné nalepení, mno-
žství knoflíků by mohlo vrchní část strhnout.
Pomocí kružítko nebo většího hrnku si na-
značte vnitřní kruh pro první řadu knoflí-
ků. Knoflíky nalepujte pomocí tavné pistole
do třech kruhů. Nakonec umístěte stuhu na
vrchní okraj věnce a zarámujte.

Nápady: barvy knoflíků, stuhy i podkladu
mohou být různé, záleží na vaší fantazii.

Věnec z vánočních tvořítek

Pokud vás už pečení přestalo bavit, můžete
použít tvořítka jako vánoční dekoraci.

Jak na to:

Na rovnou pracovní plochu si rozložíte pa-
pír, tužkou naznačíte kruh a po obvodu roz-
ložíte větší tvořítka. Mezery vyplňte menší-
mi tvořítky. Jednotlivé styčné body slepte
lepidlem na kov a nechte zaschnout. Pokud
vám nevyhovuje stříbrná barva, nastříkej-
te barvou ve spreji dle vlastního výběru. Po
zaschnutí přilepte tavnou pistolí širší stuhu.
Pak už jen stačí najít místo, kde vám bude
tento netradiční adventní věnec dělat ra-
dost.

Zatron

Cukroví s bílou čokoládou a třešněmi

Ingredience:

115 g kandovaných třešní, drobně nasekaných

560 g hladké mouky

115 g moučkového cukru

225 g zchladlého másla

340 g kvalitní bílé čokolády drobně nasekané

půl čajové lžičky mandlového aroma

červené potravinářské barvivo (není nutné)

2 čajové lžičky másla

barevné cukrové sypaní na ozdobení okrajů

Postup:

Předehřejte troubu na 165 °C.

V míse smíchejte prosátou mouku a cukr.

V mixéru ušlehejte máslo, přidejte nasekané třešně a 1/3 nasekané bílé čokolády. Vmíchejte mandlové aroma a barvivo a řádně vyšlehejte do pěny.

Vmíchejte mouku s cukrem.

Z těsta vytvarujte cca 2 cm kuličky a skládejte na plech vyložený pečícím papírem.

Použijte malou skleničku, kterou z kuliček vytvoříte placičky. Vždy dno nejprve obalte cukrem, aby se nelepilo na těsto.

Pečte v předehřáté troubě cca 10 – 12 minut, poté vyndejte z trouby a nechte minutu chladnout na plechu.

V malé pánvičce rozehřejte zbývající čokoládu a 2 lžičky másla, dokud nebude hladká a lesklá. Nevařte!

Postupně namáčejte cukroví jednou polovinou do čokolády a nechte okapat. Po oschnutí namočte do čokolády i okraje koleček a obalte v barevném sypaní.

Tento druh cukroví pečte až těsně před svátky a skladujte v pokojové teplotě.

Zatron

Historie vánočního stromku

První zprávy o vánočním stromku zkrášleném ozdobami a světly bychom našli v brémské kronice z roku 1570, kdy lidé zdobili místnosti německých cechovních a řemeslnických obydlí. V soukromých domech se stromky začaly objevovat až v polovině 17. století a teprve v 19. století se začínají zdobit mimo německá území. Katolická církev považovala zdobení stromku za pohanský zvyk a přijímá ho později než protestanti, protože germánské kmeny tímto uctívaly boha Wotana, podobně jako Kelty uctívali ozdobenými stromky boha Slunce.

Jedním z vysvětlení, proč lidé zdobí vánoční stromky, je přesvědčení, že mrtví v určité dny vstupují do světa živých a zaujímají místo živým. Na základě těchto domněnek vznikl zvyk zavěšovat na strop stromek špičkou dolů a zdobit jej pamlsky pro mrtvé duše. Syté duše pak již nikomu neublíží. K tomuto rituálu patří i tradice nevstávat od vánoční tabule, aby mrtvá duše místo u stolu nezasedla. Germánské národy dodržovaly ještě jeden zvyk – stavěly světly ozdobené jedle před domy, aby uctily boha Slunce.

Nabízím ještě jednu legendu o vzniku tradice zdobení vánočního stromku: irský opat Kolumbian byl odeslán do Burgund, aby místním lidem kázal o svátku narození Krista. Aby přilákal co nejvíce posluchačů, sestavil hořící svíce do tvaru kříže a umístil je na starobylý obřadní jehličnan. Díky tomuto činu se stal ozdobený vánoční strom symbolem pro oslavu narození Krista.

První vánoční stromek v Čechách postavil pro své přátele v roce 1812 ředitel Stavovského divadla Jan Karel Liebich na libeňském záměčku. Ale až ve 40. letech 19. století se tato tradice začala prosazovat nejprve v bohatých měšťanských rodinách a trvalo poměrně dlouho, než se objevila i v prostých domácnostech. Do venkovských domků dorazila ještě později – až do 1. světové války zdobila místnost

jen smrková nebo jedlová větev. Až teprve roku 1860 se na stromečcích, do té doby zdobených jen sušeným ovocem, perníkem, rozinkami a ořechy, poprvé rozsvítily lojové svíčky.

Podle tradice byl strom jako takový symbolem světa, jeho zelené větve symbolem Kristova věčného života, papírové růže jako ozdoby symbolem Panny Marie – růže bez trnů, jablka symbolizovala Evu – matku lidského rodu.

V roce 1924 vznikla u nás tradice vztyčování Stromu republiky. Důvodem byla událost roku 1919, kdy spisovatel Rudolf Těsnohlídek spolu s přáteli našli v lese prochladlé děvčátko. Tento okamžik zasáhl zachránce natolik, že se rozhodli postavit na brněnském Náměstí svobody strom a pod ním uspořádat sbírku na pomoc opuštěným dětem.

Jedním z nejslavnějších vánočních stromů u nás se stal 24 metrů vysoký smrk z Beskyd, který zdobil vatikánské Svatopeetrské náměstí roku 1999.

Snad vás budou zajímat některé kuriozity, které se váží k vánočním svátkům:

Dívka, která se chtěla následující rok vdát, šla na zahradu, zatřepala bezem a řekla: třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milej dnes. Odkud se pes ozval, v tu stranu se měla dívka vdát.

Během Štědrého večera se nesmělo zametat, aby nebyly zraněny duše mrtvých předků, které se mohly později mstít.

Krávy dostávaly pečivo z mouky, petržele, šípku a zbytků z máselnice, aby dobře dojily.

A jedna novodobá tradice, která není hodna následování:

Jsou mezi námi tací, kteří pojali zajištění stromku jako adrenalinovou zábavu – není větší legrace, než si vánoční stromek ukrást v lese.

Přeji vám prožití vánočních svátků v klidu, míru a lásce.

Zatron

Zdroj: Jana Ossend, Wikipedie

Tenisová školička

TJ Sokol Měchenice, oddíl tenisu, bude pořádát v květnu a v červnu 2013 tenisovou školičku pro děti. Bude probíhat na místních tenisových kurtech. Přihlášky od 1. dubna 2013 u správce tenisu. Cenu upřesníme na jaře. Jakékoliv informace a upřesnění získáte od pana Ebra, tel.: 730 146 220.

Vodácko-archeologická výprava na ostrov

V neděli 5. 8. 2012 vypluli členové vodáckého oddílu na, v pořadí již druhou, výzkumnou výpravu na ostrov Kilián u Davle, na němž stávalo ve středověku benediktinské opatství svatého Jana Křtitele.

Velmi působivým momentem plavby bylo přeplutí výrazného rozhraní žlutavých vod Sázavy a tmavého vltavského proudu nad soutokem. Po přistání na severním cípu ostrova jsme s dětmi vyrazili na průzkum, při němž se podařilo v malé sondě poblíž klášterišť objevit vedle dalších předmětů mladšího data i šestibokou terakotovou dlaždici s motivem gryfa – bájného okřídleného zvířete. Tento typ dlaždice vyráběla klášterní dílna na ostrově ve 12. století a zdobil nejen podlahu klášterní baziliky, ale i dalších českých románských kostelů. Odborná expertiza ještě posoudí, zda se jedná o originál či o jeho věrnou kopii.

Při prohlídce zbytků klášterních staveb jsme pomocí půdorysného schématu lo-

kalizovali jednotlivé objekty a snažili jsme se na základě perspektivních rekonstrukcí představit si podobu kláštera v době jeho největšího rozkvětu.

Další původně zamýšlený cíl, prohlídku zbytku středověkého městečka na vrcholu

ostrožny Na Sekance jsme vzhledem k nedostatku času přesunuli na jednu z následujících plavebních výprav.

Po koupeli v teplých vodách Sázavy jsme se vydali zpět do Měchenic.

Tomáš Palatý

Spreewald

V polovině září se naši členové i nečlenové vydali na další ze svých zahraničních cest. Tentokrát se vypravili směrem na sever do Německa do známé oblasti Spreewald. Úžasný labyrint vodních cest – částečně dílo přírody a částečně dílo člověka. Jako výchozí bod našich výjezdů jsme si zvolili obec Lübenau – slušně vybavený a poklidný kemp Am Slosspark. Místo vskutku strategické, protože leží přímo u vody a na trase několika okruhů, takže člověk nemusí sebou vozit všechno vybavení, ale může se vrátet zpátky do tábora. Samozřejmě je možné podnikat i vícedenní túry a na své by si přišli zajisté i cykloturisté. Na rozdíl od našich řek je to opravdový ráj pro vodáky, významně romantiky a klidného pohodového pádlování. I když tady jsme taky narazili na komerci v podobě půjčoven a vožení turis-

tů na pramicích. A taky předpokládám, že v sezoně tu může být přelidněno jako na našich řekách. Řeka kupodivu nebyla zaplněna vodáky a nestáli jsme frontu na jezích... No jo, jezy! Tady se myslelo i na turisty a vodáky, každý jez bylo možné pohodlně zdolat, buďto samoobslužným zdymadlem nebo pohodlným přetáhnutím po rampě s válečky, takže žádné krkolomné přenášení. Asi by sem měli zavítat naši vodohospodáři, správci toků a povodí a budovatelé malých vodních elektráren. Příští rok sem opět bude směřovat jedna z našich zahraničních cest s dětským oddílem. Pár týdnů po návratu z této vydařené výpravy jsme ukončili schůzky spojené s vyjíždkami dětského oddílu na vodu. Samozřejmě naše činnost

tím zdaleka nekončí. Absolvovali jsme ještě jednu brigádu – úklid skladu lodí a zázimování výstroje. Dětský oddíl pokračuje dál ve své činnosti zejména pěší turistikou o víkendech 1 – 2 krát měsíčně. Ještě máme do konce roku dvě vodácké výpravy resp. zúčastníme se na akcích pořádaných jinými oddíly. Bude to plavba Z Prahy do Mělníka 17. 11. na mořských kajacích a tradiční vánoční Sázava – poslední víkend před Vánocemi. Určitě si na Silvestra můžeme říci, že to byl úspěšný vodácký rok i když některé plánované výpravy se nám nepovedlo absolvovat. Zato se nám povedly výpravy úplně jiné. Už teď sestavujeme plán našich akcí na příští rok a určitě jich nebude málo.

Ján Gazda

Mše u kapličky

Měchenická kaplička, zasvěcená sv. Ludmile patronce českých zemí, oslavila letos v září 10. výročí svého vzniku, proto zde pan farář Pawel Debek ze štěchovické farnosti celebroval v sobotu 15. září 2012 od 14 hodin slavnostní mši. Mše se konala za příjemného slunného počasí za přítomnosti asi třicítky posluchačů.

O plánech, ale také jak a proč vlastně ke stavbě kapličky došlo, jsme vás informovali v čísle 3 Měchenického čtvrtletníku.

Účastníci letošní mše

Zveme Vás na akci Měchenický stromek vánoční

KDY: 8. prosince

OD: 15:00

KDE: Dětské hřiště u potoka
(fotbalové hřiště)

PROGRAM: *Uvádí: Jan KOVAŘÍK*

- * 15.00 hod. Výroba svícňů pro děti
 - * 17.00 hod. Rozsvícení vánočního stromku
 - * 18.00 hod. Ohňostroj
 - * Ochutnávka cukroví, zpívání koled
 - * Pro děti malý dárek s překvapením
 - * Občerstvení - domácí měchenická klobáska
 - domácí svařák
 - punč, grog
- do novoročního měchenického hrníčku
(bude na prodej, jako suvenýr)

Akci pro Vás připravili:

**TJ SOKOL MĚCHENICE, OBEC MĚCHENICE,
MÍSTNÍ PODNIKATELÉ A DOBROVOLNÍCI**

Lampionový průvod

V sobotu 10. listopadu od 18 hodin, v předvečer svátku sv. Martina, se na lampionovém průvodu sešli malí i velcí, shlédli scénku o původu legendy o sv. Martinovi, našli ukrytý poklad o který se podělili s přáteli a kamarády a na závěr si u hřejivého táboráku opekli chutné buřtíky.

Ornitologické okénko

Ptáci na krmítku

Již čtrnáctým rokem provádím v okolí Měchenic, Sloupu a Hvozdnice pravidelné sčítání ptáků v rámci Jednotného programu sčítání ptáků, jehož garantem je Česká společnost ornitologická. Za čtrnáct let jsem nashromáždil data, která se již dají považovat za statisticky významná. Zjistil jsem, že se zde vyskytuje mezi 38-43 druhy ptáků. Na stránkách měchenického čtvrtletníku vám představuji druhy ptáků, které jsou v okolí Měchenic hojné, a které tudíž můžete často zastihnout na zahradách, v ulicích, nebo při procházce v lese či na poli.

Je tu zima a s ní příležitost pozorovat ptáky na krmítku na zahradě, nebo za oknem. Přestože se odjakživa ornitologové ptou o to, zda je vůbec správné ptáky v zimě přikrmovat, uveďme si několik hlavních zásad. Ta nejdůležitější je, jakmile začnete na podzim přikrmovat a ptáci si zvyknou na vaši službu, je důležité vytrvat v tom, dokud se plně neotevře jaro. Pokud přikrmování přerušíte, nebo s ním uprostřed zimy skončíte, vystavíte tím ptáky neúměrnému stresu. Pokud se musejí přeorientovat na jiný zdroj, může to pro ně znamenat hladovění, a tím pádem nedostatek energie při nízkých teplotách. Druhá nejdůležitější zásada je, čím krmit. Nejvhodnější jsou olejnatá semena. Pokud

od oběda. Mimochodem, slyšeli jste vloni o několika případech hromadného úhynu pěvců, kteří sezobali posypovou sůl na silnici, protože velikost krystalků soli odpovídala velikosti běžných semen? Už několik zim krmitím ptáky slunečnicovými semeny a ovesnými vločkami. To je nejdostupnější a vcelku levné krmivo.

Na naší měchenické zahradě se v zimě vedle vrabců domácích, běžných druhů sýkor, kosů černých, pěnkav obecných a zvonků zelených objevuje také dlask obecný, červenka obecná a čížek lesní. Sýkory koňadry, uhelníčky a modřínky nejspíš dobře znáte. Objevují se také roztomilé parukářky – nezaměnitelné s ostatními sýkorami díky své chocholce a nevýraznému zbarvení. Zvonkové utrpěli v minulých letech velké ztráty kvůli zmíněnému problému s posypovou solí, ale též kvůli nakažlivé bakteriální nemoci, která se právě přenášela při kontaktu na krmítkách. Pokud se tedy tento donedávna běžný pták objeví letos na vašem krmítku, bude to tak trochu vzácnost. Zvonek zelený je opravdu zelený. Je o malinko větší než vrabec a na křídlech má žlutá „zrcátka“. Má kuželovitý zobák – je to typický semenožravý pták. Dlask obecný je velmi nápadný, neboť je o mnoho větší než vrabec, má velmi silný kuželovitý zobák a je nádherně zbarvený. Tělo je zbarvené hnědě, místy s okrovým odstínem, samec má až červenavé temeno. Samice je barevně spíše bledší. Za letu je nápadných několik bílých pruhů – dva na každém křídle a jeden na ocase. Vzpomínám na zimy v předchozích letech, kdy se na našem krmítku objevilo několik jedinců najednou. Rekord představovalo číslo 16! Dlask je dominantní a vehementně odhání ostatní druhy. Subtilní červenka, která obvykle poposedává opodál a musí počkat, až na chvíli, kdy agresivní druhy na pár okamžiků uvolní krmítko, je velmi půvabná: má elegantní hnědošedý šat a oranžovou náprsenku. Nápadné je její tmavé kulaté a relativně velké oko. Na krmítku se objevují jedinci, kteří se z nějakého důvodu rozhodli neodlétnout a riskovat nástrahy zimy. Červenky jsou hmyzožravé, ale v zimě jsou často odkázány právě na to, co jim na krmítku ne-

chají ostatní ptáci. Čížkové jsou lesní ptáci a na krmítku se objeví zpravidla až na konci zimy – zřejmě když už v lesích nezbylo nic k snědku. Jejich černožlutá kresba na šedo-zeleném podkladu je nezaměnitelná.

Zmiňme ale některé zimní hosty, kteří potěší oko pozorovatele, když se náhle objeví mezi běžnými druhy. V Měchenicích jsem mnohokrát pozoroval jikavce – druh pěnkavovitého ptáka skutečně velikostí i tvarem totožného s pěnkavou obecnou, ale zbarvením poněkud světlejším a hlavně s narezlým bříškem. Jikavci přilétají ze Skandinávie, pokud je zima skutečně krutá a trvá dlouho. V okolí Měchenic lze také pozorovat kvíčaly obecné – ptáky velikosti drozda, mající nápadně šedomodrou hlavu, kropenatě břicho a hnědavý hřbet. Ob-

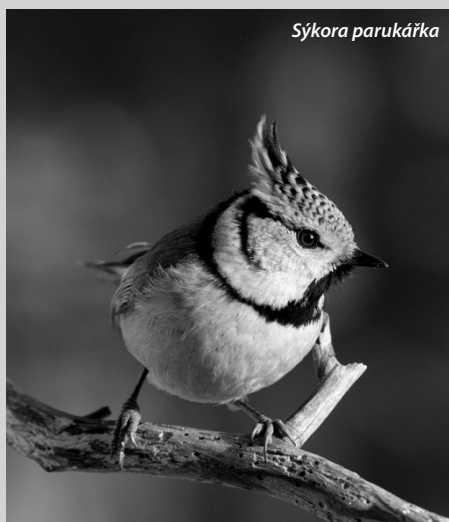
Kvíčala obecná

vykle se potulují v hejnech po ovocných stromech podél silnic a hledají zbylá jablka a jiné ovoce. Na stromech u silnic, ale i na keřích podél cest můžeme objevit jiné hejno – hejno krásně zbarvených brkoslavů severních, taktéž skandinávských hostů. Pestrá pírká na elegantním šedém šatě a vztyčená chocholka nás nenechají na pochybách.

No a když se v březnu (někdy již na samém konci února) na krmítku objeví pták velikosti kosa, s lesklým černým peřím, které je vždy tak trochu rozčepýřené a na bříšku kropenaté, a které zelenkavě opaleskuje, vím, že to přilétli špačci a že jaro už je opravdu za dveřmi.

Přeji vám hodně milých setkání s ptáky na krmítkách!

Martin Kupka

Sýkora parukářka

dáváte do krmítka pečivo, je velmi důležité, aby nebylo měkké, a aby nebylo solené. Sůl je vůbec pro ptáky smrtící, a tak není vhodné dávat na krmítko jakékoli zbytky

Dne 1. 7. 2012 naše restaurace oficiálně přivítala nového šéfkuchaře pana Pavla Kaprase, který se vrací na místo činu po více než 15 letech. Rádi bychom Vám nabídli služby v oblasti veřejného stravování formou rozvozu jídel do Vašich domácností, firem nebo úřadů. Dále nabízíme výdej jídel do Vašich jídelnosičů v době od 9.30 do 10.30 hod. za zvýhodněnou cenu od 66 Kč za menu. Každý čtvrtek zveřejňujeme jídelní lístek na následující týden, a to jak u nás v restauraci, tak na internetových stránkách www.ucadilu.cz. Pro více informací nás neváhejte kontaktovat na telefoním čísle: 777 610 730 (p. Skala).

Za restauraci U Čadilů Jaroslav Skala a Pavel Kapras

VÁNOČNÍ SVÁTKY A SILVESTR – JAK JE PŘEŽÍT SE PSEM

Nezadržitelně se blíží konec roku a s ním spojené svátky pro nás lidi více či méně oblíbené. Pro naše domácí mazlíčky může být však toto období spojeno s celou řadou komplikací, proto se zkusme tímto tématem zabývat ještě než shon a všeobecné bujaré veselí propukne.

Každoročně se v tomto období plní veterinární ordinace, ale i psí útulky. Příčin je hned několik. Daly by se rozdělit na skupiny: dietetické problémy, úrazy, útky a nevhodné dárky.

Prvním a asi nejčastějším problémem jsou dietetické chyby. Člověk pohlcen vírem propukajícího slavení zahrne svého domácího mazlíčka nejrůznějšími pamlsky a lidským jídlem, samozřejmě v dobré víře, aby si také vánoce užil. Pejsek či kočička celoročně navykli na určitý typ krmiva a stravovací režim nemusí tuto náhlou změnu ve stravě zvládnout.

Nastanou pak zdravotní potíže, jako je zvracení, průjem či střevní kolika a vy, místo u pohádek v televizi, skončíte v čekárně veterinární ordinace. Pokud tedy budete chtít svému mazlíčkovi trochu přilepšit, neservírujte mu smažený řízek s bramborovým salátem a cukroví!!!! Krmnou dávku lze vylepšit kouskem vařené ryby či jiného netučného masa. Vánoční cukroví můžete svému pejskovi doma sami upéct (recepty lze najít v kynologickém tisku či na internetu) nebo zakoupit ve specializovaných prodejnách. Dávkujte vždy s rozumem, ne kilo na posezení!

Druhý častý problém souvisí s vánoční výzdobou – pozor na vánoční stromček či různé zavěšené dekorace. Takový blýskavý stromček plný úžasných aportičků a mlsků je pro mnohé pejsky a kočičky velkým lákadlem. Psí mlsoun v nestřežené chvíli očeše čokoládové figurky. To se mu může stát ale osudným, staniol a háčky mohou ucpat a poškodit střeva a čokoláda obsahuje pro psy ve větší míře toxický alkaloid teobromin. Pokud je váš pejsek trochu hyperaktivní, či vášnivý aportér, pak pozor na pád stromčku, roztržené ozdoby mají za následek pořezané tlapky a také pozor na elektrický kabel! K Vánocům patří neodmyslitelně vánoční dárky. V dnešní době, kdy se z většiny pejsků a kočiček stali plnohodnotní členi domácností, jsou i oni zahrnováni dárky. Pokud chcete svému chlupatému mazlíčkovi udělat radost, volte hračky i pamlsky pro ně přímo určené. Hračky pro děti mnohdy obsahují knoflíčky, korálky či výplň z kuliček. Hrozí pak nebezpečí spolknutí a následného ucpání střev, či nebezpečí vdechnutí. Pozor také dejte na stužky a provázky z rozbalených dárků, pro mnohé psy, ale především kočky, jsou lákadlem a při požití mohou způsobit velké komplikace ve střevech, které ve většině případů končí operací. Pokud chcete pod vánoční stromček někomu darovat nějaké to zvířátko, řádně promyslete a důkladně zvažte, zda to bude chtěný dar a zda mu bude poskytnuta náležitá péče a láska, kterou bude po celý

svůj život potřebovat. Mnoho pejsků a kočiček se stane „danajským darem“ a často pak končí, v lepším případě, v útulku.

Třetím závažným každoročně vzpomínaným problémem je zábavná pyrotechnika. To co některým lidem činí potěšení, u většiny zvířat vyvolává strach. Proto je důležité v tomto období mít své mazlíčky zajištěné. Ne každý útek má šťastný konec v podobě nalezení pejska. Mnoho takto vyděšených a strachem zmatených zvířat končí pod koly aut, pády z výšek či zatouláním a následně umrznutím. Proto v tomto období pejsky raději venčete na vodítku, neuvazujte je, v panice by se mohli uškrtit. Pokud se pejsek bojí, nenechávejte ho o samotě, raději s ním zůstaňte doma, pejska však nadmíru nechlácholte, mnohdy to má zcela opačný výsledek, psy žijící na zahradě raději zavřete, v panice mohou přeskočit plot. Pokud je strach vašeho psa panický, navštivte včas veterinárního lékaře a zkonzultujte možné použití sedativ – tabletky či gely, nebo lze použít přírodní homeopatické či aromaterapeutické preparáty. Pokud se stane a váš pejsek uteče, kontaktujte ihned policii, útulky a pokud je pes očištěván, tak i národní registr. Aktivně hledejte, nečekejte na to, že se pes vrátí sám.

Prožijte se svým domácím mazlíčkem krásné a především poklidné svátky vánoční a v Novém roce vše dobré přeje
Ing. Markéta Šimečková

STUDIO ŠIK budova Zdravotního centra DAVLE Marie Hladíková, tel. 728 412 528

Vám nabízí kromě již zavedených služeb
kosmetiky, pedikúry a permanentního make-upu
novou službu

KADEŘNICTVÍ

Dámské, pánské, dětské

Daniela Švelblová, tel. 777 876 103

MÓDNÍ STŘIHY • TRVALÁ • FOUKANÁ • BARVENÍ • MELÍROVÁNÍ
Provozní doba dle dohody.

dokamen.cz

Váš dodavatel ekologických paliv

PALIVOVÉ DŘEVO

DŘEVĚNÉ BRIKETY

DŘEVĚNÉ UHLÍ

PELETY

Tel.: 603 835 362

E-mail: info@dokamen.cz

www.dokamen.cz

Sklad: Sloup u Davle, 252 06

Otevírací doba:

Po - Pá: 8.⁰⁰ - 16.⁰⁰ So: 8.⁰⁰ - 11.³⁰

*Nabízím výrobu
a dodání tradičních
i moderních
adventních věnců,
svícňů a jiných
vánočních aranžmá.*

*Možnost objednání dle
vašich požadavků na
telefonním čísle
775 102 517.*

*Hezké vánoce přeje
Hedvika Fischelová.*

ELEKTRO INSTALAČNÍ PRÁCE

- silnoproudé rozvody
- slaboproudé rozvody
- montáže a opravy
rodinných domů, bytů
- rozvody TV, telefonů
a zabezpečovací techniky

Kontakt:

Petr DEMIŠ
Měchenice 72

petr.demis@seznam.cz
tel: 603 349 501

Instalačerské práce

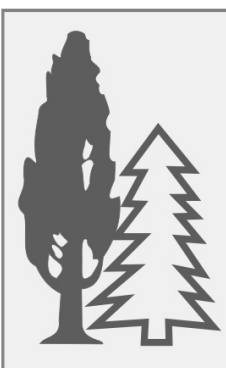
- voda
- kanalizace
- plyn
- topení

- řešení havárií
- možnost víkendových prací
- příjezd v dohodnutém,
vámi požadovaném termínu
- zakázka na klíč

Kontakt:

JAROMÍR DLESK
Tel.: 607 186 463
jaromir.dlesk@seznam.cz

Pavel Běhavý

PILA MĚCHENICE

prkna, fošny, trámy, krovy včetně montáže,
střešní latě, sušení, hoblování, opracování řeziva,
palubky, OBS desky a jiné

Vltavská 20
252 06 Měchenice

tel: 603 701 093
fax: 281 981 854

e-mail: pila.mechenice@volny.cz
www.pilamechenice.cz